

ons de laatste jaren verschillende vindplaatsen bekend zijn geworden. In het Rijksherbarium bevinden zich bewijzen van het voorkomen van deze soort in:

Overijssel: Denekamp (28 X 1962, E. Kits van Waveren).

Gelderland: Putten (27 X 1957, E. Kits van Waveren); De Steeg (9 XI 1958, Mevrouw J. Schutte); Wolfhezen (16 X 1965, E.J. Boerwinkel); Wageningse Berg (1938, foto).

Utrecht: Amersfoort (13 XI 1960, E. Kits van Waveren).

Noord-Holland: Hollandse Rading (17 X 1965, J. Daams).

Noord-Brabant: Eindhoven (10 X 1965, excursie).

Limburg: Swalmen (21 X 1956, C.Ph. Verschueren).

Over de oecologische eisen van *P. cotonea* valt nog niet veel te zeggen. Het is een soort die vooral op boomstompen voorkomt als deze al niet makkelijk meer te herkennen zijn. De soort schijnt een voorkeur te hebben voor beukenstompen en voedselrijke bodem en zal bij ons dus vooral in de rijkere bossen te vinden zijn. In de literatuur wordt ook hout van andere loofbomen en soms ook van coniferen als substraat vermeld.

De hierbij gereproduceerde foto is van het materiaal uit Hollandse Rading van 1965. De exemplaren zijn van elkaar losgemaakt.

C. Bas.

Lezing van Dr. J.A. von Arx op Mycologendag

De fungi kunnen worden gekenschetst als heterotrofe organismen met celkernen. De meeste zijn nauwer met primitieve dieren dan met autotrofe planten verwant. Het klassieke systeem met een divisie en de klassen Phycomycetes, Ascomycetes en Basidiomycetes komt niet met een phylogenetisch natuurlijke indeling overeen. Veelmeer zijn de fungi phylogenetisch van verschillende origine. Daarom moeten wij onderscheid maken tussen de volgende 4 rijken:

1. Myxomycota (slijmzwammen). Deze zijn met de amoeben verwant. De thalli hebben geen celwanden, het zijn plasmodien of pseudoplasmodien of myxamoeben. Hiertoe behoren de Myxomycetes (Myxomycetales, Plasmodiophorales, Acrasiales).
2. Chytridiomycota. Deze stammen af van de Monadineae, een groep van kleurloze Flagellaten. De celwanden bevatten chitosane (een soort chitine) en de zwermcellen zijn voorzien van één aan de achterzijde ingeplante flagel. De copulatie vindt plaats tussen (meestal) bewegelijke gameten. (Chytridiomycetes met Chytridiales, Blastocladales en Monoblepharidales).
3. Oomycota. Deze zijn verwant met bepaalde groenalgen, vooral met de Siphonales. De celwanden bevatten cellulose en geen chitosane,

de zwermsporen hebben een rug- en buikzijde, ze hebben twee zijdelings of aan de voorkant ingeplante flagellen, waarvan één veervormig is. De copulatie vindt plaats tussen gametangia (oogonia en antheridia). (Oomycetes met de Oomycetales.)

4. Eumycota: Hebben schimmeldraden of spruitende cellen. De cellwanden bevatten meestal chitosane, nooit cellulose. Bewegelijke sporen met flagellen ontbreken.

Hier dient men 5 klassen te onderscheiden:

a. Zygomycetes. Deze hebben niet gesepteerde schimmeldraden. Na de copulatie van 2 gametangia ontstaat een dikwandige rustspore, de zygospore (Mucorales en Entomophthorales).

b. Endomycetes: Tot deze behoren vooral de gisten. Deze hebben geen vruchtlichaampjes en ook geen vlokken vormende draden, maar meestal slechts spruitcelletjes of in het substraat groeiende, atypische draden, die dan in stukken uiteenvallen. (Endomycetales, Taphrinales, Ustilaginales, etc.).

c. Ascomycetes hebben gesepteerde draden en vormen vruchtlichaampjes, waarin of waarop de asci (zakjes) ontstaan.

d. Basidiomycetes hebben gesepteerde hyphen en vormen in het algemeen in of op vruchtlichaampjes of in hymenia de basidien, waarop de basidiosporen ontstaan.

e. Deuteromycetes (Fungi imperfecti) hebben een gesepteerd mycelium, maar vormen geen asci en ook geen basidien.

BOLETUS EDULIS ALS EETBARE PADDESTOEL

Boletus edulis, in ons land ook bekend als het Eekhoorntjesbrood, is sedert jaren, na de champignon, een van de belangrijkste eetbare paddestoelen die op de wereldmarkt worden aangeboden.

In tegenstelling tot de champignon wordt *B. edulis* bijna nooit vers verkocht; vrijwel steeds zal men deze paddestoel in winkels en supermarkten in gedroogde toestand aantreffen. Hoewel dit produkt in ons land nog maar sedert kort is geïmporteerd (voornamelijk uit Frankrijk), bestaat er in verschillende landen reeds lang een grote belangstelling voor het produceren en verhandelen van gedroogde *B. edulis*. Zo bestaat er te Cambria in Californië (U.S.A.) al meer dan 50 jaar een éénman's bedrijfje, dat in de plaatselijke bossen gedurende de eerste twee maanden van de herfst *B. edulis* inzamelt en deze droogt. De procedure is uiterst eenvoudig: de boleten worden na reiniging in schijfjes gesneden van ongeveer 0,5 cm dikte, waarna zij op horren in de zon worden gedroogd. 's Nachts worden de horren in een houten